

terale frihandelsaftaler. Blandt disse hører de økonomiske partnerskabsaftaler, EPA'erne, til fremme af AVS-landenes udvikling, bl.a. gennem øget syd-syd-handel. Danmark arbejder for, at aftalerne er i fuld overensstemmelse med de pågældende landes udviklingsinteresser og ønsker.

Det er også helt i tråd med Afrikakommissionens anbefalinger, som ikke alene understreger behovet for øget syd-syd-handel, men også for, at afrikanske lande bør gives fuld og fri markedsadgang, bl.a. gennem bedre oprindelsesregler, færre tekniske handelshindringer og handelsforvridende subsidier.

Jeg har taget initiativ til en drøftelse mellem AVS- og EU-ministre i slutningen af maj for at bidrage til, at AVS-landenes ønsker bedre indgår i det videre arbejde med EPA'erne.

Herudover vil jeg gerne fremhæve, at vi som led i gennemførelsen af Doharunden arbejder på at udmønte EU-beslutningen om øget handelsrelateret bistand, også kaldet Aid for Trade. For mange af de fattigste udviklingslande er det nemlig ikke så meget markedsadgang, som det er den manglende evne til at udnytte markedsadgangen, der er et problem. Det arbejder vi systematisk med, og Afrikakommissionens anbefalinger om øget fokus på den private sektors konkurrenceevne spiller også ind her.

Kl. 15:34

Sidst, men ikke mindst, lad mig kort berøre spørgsmålet om udviklingslandenes interesser i et nyt økonomisk og finansielt system. I min optik har udviklingslandene først og fremmest interesse i stærke internationale institutioner, et effektivt multilateralt system, som kan bidrage til at løse nogle af de udviklingsmæssige problemer, som de står over for.

For at sikre, at organisationerne leverer det, der er behov for på landeniveau, er det vigtigt, at udviklingslandene – også de fattigste – har indflydelse i organisationerne. Det er en hovedprioritet for den danske regering, men samtidig har vi lagt vægt på, at indflydelse og bidrag følges ad for de rige lande, altså at der etableres en beslutningsstruktur, som tilskynder, at medlemslandene fortsat øger deres udviklingsbistand. Indtil nu er det kun lykkedes at vedtage en begrænset reform i Verdensbanken, der bl.a. giver Afrika en ekstra bestyrelsespost, og fra dansk side støtter vi op om en mere omfattende og hurtigere reform.

Under det kommende højniveaumøde i FN i juni om den finansielle krises indflydelse på ud-

viklingslandene vil vi støtte op om fortsatte drøftelser af nødvendige reformer i de multilaterale organisationer, dvs. FN, Verdensbanken og IMF, men vi skal være realistiske og sikre, at nye initiativer er velgennetænkte. Reformen kræver opbakning og tilslutning fra mange aktører – ellers har de ingen gennemslagskraft overhovedet.

Det er vigtigt, at vi griber det momentum, der er her og nu. Den økonomiske krise, den nye amerikanske administration og fokus på klimadagsordenen bidrager tilsammen til, at der er en øget forståelse i det internationale samfund for, at det ikke nytter at tænke snævert, kortsigtet og taktisk. Tak.

Kl. 15:35

Formanden:

Nu var der sådan en ret markant overskridelse af taletiden for ministeren, men jeg mener, det er uden mening, at ministeren ikke kan få lov at komme med hele sin besvarelse – selv om man selvfølgelig har taletider, for at de skal overholdes. Vi giver altså lidt bistand til ministeren på taletidssystemet.

I hvert fald er det nu hr. Jeppe Kofod som ordfører for forespørgerne, og så forstår jeg, at hr. Mogens Lykketoft bagefter er ordfører for Socialdemokratiet. Værsgo, hr. Jeppe Kofod.

Kl. 15:36

(Ordfører for forespørgerne)

Jeppe Kofod (S):

Tak. Jeg vil starte med at takke ministeren for besvarelsen; der selvfølgelig rummer mange rigtige og gode betragtninger og også anskueliggør for Folketinget, hvilken kæmpe udfordring verden står over for med over en milliard mennesker, som nu sulter. Som jeg også nævnte, er der alene i Afrika 700.000 børn, der mister deres liv, inden de fylder 1 år, bl.a. på grund af den krise, vi står i nu. Jeg synes, det her er en ekstraordinær krise, som påkalder ekstraordinær handling, og der må jeg sige, at på det punkt havde jeg selvfølgelig gerne set, at også ministeren og regeringen var kommet ud og havde sagt: Vi vil gerne levere øget bistand, vi vil gerne tage vores del af en krisepakke til de fattigste lande på os.

Jeg er glad for, at ministeren nævner, at det for ulandene er vigtigt, at der er stærke institutioner, FN, Verdensbanken og IMF, der kan hjælpe ikke mindst de mindst udviklede lande, og man kunne stille sig det spørgsmål her i Folketinget i forbindelse med Verdensbankens anbefaling – det var en anbefaling, de kom med i